

den anden Side anse det at være i sin Orden, at der kan dannes og at der dannes frivillige Foreninger af de forskellige Klasser af næringsdrivende til Fremme af fælles Interesser. Men om det end muligt kan være rigtigt i Loven at beskæftige sig med saadanne frivillige Foreninger, for saa vidt der aabnes Udgang til at faa ministeriel Sanction af Foreningernes Vedtægter og derved paatrykke Foreningerne et Stempel, der kunde give dem en større Betydning i de paagældende Kredse, saa turde der dog i hvert Fald ikke være nogen rimelig Grund til at give Medlemmerne af deslige helt frivillige og for de paagældende næringsdrivende uden Forskel aabentstaaende Foreninger saadanne Forrettigheder, som omtales i Lovforslagets §§ 63—68, fremfor næringsdrivende, der ikke ere Medlemmer af Foreningerne. Anderledes stiller Sagen sig derimod, naar der, for at blive Medlem af Foreningerne, kræves visse Kvalifikationer; da kan der formentlig vel være Joje til at give dem visse — ikke alle — af de ommeldte Forrettigheder, navnlig saadanne, der naturlig kunne betinges af en vis Dygtighed. Her kan da formentlig Afslæggelsen af Duelighedsprøven faa sin Betydning, og derved, at Loven tilstaar Foreninger, hvis Medlemmer have underkastet sig en saadan Prøve, visse Rettigheder, vil man da tillige kunne virke tilskyndende og opmuntrende til at aflægge den.

Hvad ovenfor er anført om Duelighedsprøver, er vel navnlig anvendeligt med Hensyn til Haandværksprøver, men efter Udvalgets Mening turde der være endnu mindre Grund til at indføre Duelighedsprøver for handlende. Dette gælder dog ikke den særlige Prøve for Materialister (farmaceutisk Eksamen); vel mener et — tal, at ogsaa denne helst maa opgives, men det maa dog erkendes, at farmaceutisk Eksamen som Fagprøve har en anden Betydning end den i Lovforslaget paatænkte Prøve for Købmænd i Almindelighed.

De paa Basis af disse Betragtninger af

Udvalgets Flertal stillede Forslag ville, som det vil ses, foruden Endringer paa enkelte Punkter i andre Paragraffer medføre Omstrivning af §§ 22 og 23 samt Udeldelse af §§ 25, 26 og 37 og fremdeles en væsentlig Omstrivning af det syvende Afsnit, hvorved dets §§ 56—68 sammentræktes til 3 Paragraffer.

Et andet Punkt, hvorpaa Opmærksomheden saavel under Forhandlingerne i Tinget som under Udvalgets Overvejelser særligt har været henvendt, er Lovforslagets Bestemmelser angaaende Forbrugsforeninger, Andelsforeninger og lignende Foreninger, navnlig altsaa dets §§ 8 og 47. Man har ikke kunnet finde Bestemmelsen i § 8 om, at disse Foreninger skulle behandles som næringsdrivende Selskaber med begrænset Ansvar, for saa vidt de drive Virksomhed „fra aaben Bod eller lignende Forretningslokale“, fyldestgørende, ligesom flere af de i § 47 indeholdte Bestemmelser om Foreningernes Vedtægter og disse Indhold efter Udvalgets Formening ikke ere heldige. Det, som det formentlig kommer an paa, er at drage en skarp Grænse imellem de egentlige og rene Produktions- og Forbrugsforeninger, der ikke kunne anses som næringsdrivende, idet deres Virksomhed overhovedet ikke er rettet paa Erhverv, og Foreninger, der fremtræde som Produktions- eller Forbrugsforeninger men i Virkeligheden tillige drive Handels- eller anden Nærings-Virksomhed. Medens de første overhovedet ikke bør komme ind under Næringslovens Bestemmelser, maa det modsatte gælde om de sidstnævnte. Udvalget har forsøgt i en ny § 8 at fremstille Betingelserne for, at en saakaldet Produktions- eller Forbrugsforening virkelig kan anses som en saadan og dermed erklæres for ikke næringsdrivende, og, for saa vidt det herved ogsaa kommer an paa, at visse Regler iagttages med Hensyn til Affattelsen af Vedtægter og Kontrollen fra Politibrigadens Side, ere de af de i § 47 indeholdte Bestemmelser i denne Henseende, som man finder at kunne tiltræde, overførte til denne